

més que confirmar això que acabem de dir. A Catalunya, el nombre de casos notificats ha estat de 7.986 des de 1981. D'aquests, el grup de transmissió més nombrós, tant per homes, com per dones, ha estat el dels usuaris de drogues via parenteral, que representa un 58%, seguit del grup de dones heterosexuales amb un 27% i el d'homes homosexuals amb un 26%. El grup de transmissió heterosexual (homes i dones) representa un 11% del total.

Val la pena comentar que el grup de transmissió heterosexual, tot i mantenir-se en el tercer lloc, és el que en els darrers anys ha augmentat més, passant del 4% l'any 1985, a l'11% actual.

La SIDA ha deixat de ser una malaltia de gent marginal per esdevenir un problema de tothom, amb molts tabús i molta desinformació en el conjunt de la població. No és per caprici que el lema del Dia Mundial de la SIDA d'enguany (1 de desembre de 1995) sigui precisament *SIDA: drets i deures compartits*.

Comencem, doncs, per saber de què va el problema.

Què és la SIDA?

La SIDA és una malaltia infecciosa causada per un virus. Aquest virus destrueix el sistema immunitari que és el responsable de protegir-nos de les infeccions, és a dir, és la base de les nostres defenses.

Es tracta d'una malaltia que coneixem des de 1981 en què es varen detectar els primers casos. D'aleshores ençà, el nombre d'infectats ha anat augmentant d'una manera molt espectacular. Es coneixen perfectament els mecanismes d'infecció, cosa que pot fer pensar que és fàcilment contro-

lable, però malauradament no és així.

és un virus d'una família anomenada retrovirus que té una predilecció especial per unes cèl·lules de la sang conegudes amb el nom de Linfocits T4 encarregats d'una part de les defenses i afecta especialment les cèl·lules del sistema nerviós. Un cop ha entrat a la sang i ha infectat aquestes cèl·lules-diana, s'introdueix en el sistema genètic i s'anirà reproduint fins arribar a destruir-la. Aquestes noves partícules infectives podran anar infectant més cèl·lules per continuar amb el mateix procediment. És la destrucció d'aquests linfocits que, a partir d'un determinat moment, farà que l'individu sigui susceptible de patir y tot un conjunt d'infeccions que en diem oportunistes i que, en condicions normals, es comportarien com a infeccions lleugeres si és que es disposa d'un bon sistema immunitari, però amb el sistema alterat, es comporten com infeccions importants i de vegades poden causar la mort.

Mecanismes d'infecció i de prevenció

El virus de la immunodeficiència humana (VIH) difícilment viu fora del seu hàbitat, per això només hi ha tres maneres de poder transmetre la infecció:

1. A través de la sang.
2. A través del semen o flux vaginal.
3. De la mare embarassada i infectada al fetus o nadó, sigui durant l'embaràs, durant el part o en l'etapa de lactància. Aquesta infecció no es pot contagiar de cap altra manera. Sempre s'ha dit que és possible trobar virus a la saliva i per aquest motiu s'ha pogut pensar que amb els petons, per exemple, també es podia transmetre; és cert que n'hi ha,

Així no es transmet el virus de la SIDA

 Estreta de mans	 Petons	 Menjar	 Beguda o cafè al restaurant
 W.C.	 Fon pública	 Diners en un banc	 Dutxes
 Telèfon públic	 Cinema	 Piscina	 Gimnàs
 Lloc de treball	 Rebre amics	 Visitar un hospital	 Anar al metge

Així no es transmet el virus de la SIDA

 Coberts	 Nens a l'escola	 Roba interior
 Obrir una porta	 <i>Els nens seropositius en edat escolar poden anar a l'escola. Aquests nens no representen cap risc de transmissió del virus per als seus companys.</i>	
 Taxi	 Autobús	
 Metro	<i>Donar sang no pot, de cap manera, transmetre el virus de la SIDA al donant. El material utilitzat per extreure la sang és estèril i es llença després de cada ús.</i>	<i>Els contactes de la vida quotidiana no transmeten el virus de la SIDA.</i>